

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

Het onze Vader

Het onze Vader wordt ook wel "het gebed des Heren" genoemd en in katholieke kringen het "Paternoster".

In Matth. 6:9/13 geeft de Heere Jezus ons een voorbeeld van dit gebed, waarin al de voorwaarden van een gebed in geest en waarheid opgesloten liggen.

Wat allereerst opvalt in dit voorbeeld gebed, is dat het ware gebed niet begint met het noemen van onze persoonlijke belangen, maar met de belangen, die God aangaan: Uw Naam, Uw Koninkrijk, Uw wil.

Het voorbeeld gebed begint met de woorden:

9a Onze Vader, Die in de hemelen zijt.

Het woord voor 'hemel' is een woord, dat in het Hebreeuws alleen in het meervoud bestaat, namelijk sjamajiem. De Joden gaan er van uit dat het uitspansel de eerste hemel is.

Paulus verhaalt, dat hij eens werd opgenomen tot in de derde hemel (2 Cor. 12:3) en Salomo zegt in zijn gebed tot God:

Zie, de hemel, ja, de allerhoogste hemel, kan U niet bevatten. (1 Kon. 8:27)

Er wordt vanuit gegaan, dat de hoogste hemel de zevende hemel is.

Om de wonderbare aanhef van "het onze Vader" te kunnen vatten, moeten wij bedenken, dat de woorden "onze Vader" zelden door gelovigen uit het Oude Verbond genoemd worden. Slechts Jesaja spreekt ze uit in Jesaja 63:16 en 64:8.

Anderen, hoe vertrouwelijk zij ook met Hem omgingen, spraken deze woorden niet uit.

Zij, die uit God geboren zijn, hebben God als Vader gekregen. Het is een geestelijke geboorte, die Jezus de wedergeboorte noemt.

Hij zei tegen Nicodemus:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien. (Joh. 3:3)

En men wordt uit opnieuw geboren, wanneer men Jezus aangenomen heeft als zijn Zaligmaker en Heer. (Joh. 1:12/13)

Echter, men komt dan als een klein geestelijk kind ter wereld. Daarom spoort de apostel Petrus ons aan met de volgende woorden:

En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord, opdat u daardoor mag opgroeien (1 Petrus 2:2).

Sommige christenen verhalen, dat er inderdaad een moment in hun leven kwam, dat zij in een persoonlijk gebed, Jezus als hun Zaligmaker en Heer hebben aangenomen.

Anderen verhalen, dat die wedergeboorte bij hen stilletjes aan - door de werking van het woord der waarheid - plaats vond, zoals Jacobus schrijft in Jac. 1:18 waar staat:

Overeenkomstig Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord van de waarheid, opdat wij in zeker opzicht eerstelingen van Zijn schepselen zouden zijn.

Onze Vader, Die in de hemelen zijt: Hij is onze Vader, niet alleen de uwe, maar ook Die van die vele anderen, die Jezus aangenomen hebben als hun Heer en Heiland in hun leven. Hij is onze Vader, Die in de hemelen is.

Voor Vader wordt hier het Aramese woord: *Abba* gebruikt wat *Pappa* betekent. Dat klinkt teder, en Hij is tevens hoog verheven boven elke aardse vader. Hij is: *Onze Vader, Die in de hemelen is.*

9b Uw Naam worde geheiligd.
Mozes heiligde Gods Naam niet, omdat hij boos werd op het volk Israël en niet tegen de rots sprak, zoals de Heere hem had opgedragen, maar de rots sloeg. (Num. 20)

Als wij boos worden en mopperen in ons dagelijks leven, dan heiligen wij daarmee Gods Naam niet.

Maar als wij bidden: "Uw Naam worde geheiligd" dan mogen wij Hem tevens om genade en kracht vragen, om in ons dagelijks leven Hem te heiligen door onze woorden en daden.

Zijn naam is: Vader en Hij is heilig. Petrus schrijft hierover:

Maar zoals Hij Die u geroepen heeft, heilig is, word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel. (1 Petrus 1:15)

Er staat: word zo ook zelf heilig in heel uw levenswandel, dus het gaat om een heiligings proces, waarbij we – zoals Petrus in datzelfde stukje schrijft, namelijk in vers 13 – volkomen mogen hopen op de genade, die ons gebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

10a Uw Koninkrijk kome.

Door Jezus is dit Koninkrijk in onze harten gekomen want Jezus zegt – en zo staat het letterlijk in de grondtekst – in Lucas 17:21 *Zie, het Koninkrijk van God is binnen in u.*

Het Koninkrijk Gods bevindt zich in ons hart. Het bestaat uit gerechtigheid, vrede en blijdschap in de heilige Geest zoals in Rom. 14:17 staat.

Jezus zei tegen Pilatus, dat Zijn Koninkrijk niet van deze wereld is. Wij leven hier op aarde waar de satan nog macht heeft. Jezus noemde de duivel de overste van deze wereld.

Wij echter, als kinderen van God, zijn uit zijn macht verlost en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde, zoals in Col. 1:13/14 staat:

Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

Met de bede: Uw Koninkrijk kome wordt bedoeld: Het Koninkrijk wat komt, Gods hemels Koninkrijk.

Paulus schrijft in 2 Tim. 4:18a

En de Heere zal mij bevrijden van alle boze opzet en mij verlossen tot de komst van Zijn hemels Koninkrijk.

Echter, het is ook goed om te bidden: Heere, laat Uw Koninkrijk in de harten van mensen worden uitgebreid. Dat nog vele mensen tot erkenning der waarheid mogen komen.

En het is ook goed in dit verband, om de woorden van Jezus in praktijk te brengen, die Hij noemt in Mt. 9:37/38

Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders.

Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.

10b Uw wil geschiede, zoals in de hemel, zo ook op de aarde.

Het is ronduit geweldig, om de wil van God te doen, want dan veranderd donkerheid in licht en droefheid in vrolijkheid.

Het is ook de voorwaarde om het Koninkrijk der hemelen te kunnen binnengaan, want Jezus sprak:

Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is.
(Mt. 7:21)

Er staan twee plaatsen in het Nieuwe Testament waar duidelijk Gods wil bekend is gemaakt aan ons.

In 1 Thes. 5:18 staat:

Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u.

Uw wil geschiede en zijn wil is, dat we danken in alles. De houding van dankzegging en lofprijzing maakt Gods kracht in ons leven vrij. De houding van mopperen en klagen blokkeert die kracht.

Wat geeft het nou om een beetje te klagen, zult u misschien denken. Dat is toch niet zo erg. Wat maakt dat nou voor verschil? Het maakt *veel verschil* uit.

Alles hang ervan af, hoe wij reageren op de kleine dingen, die in ons leven op ons afkomen.

Kleine dingen hebben toch een grote betekenis, omdat dit het niveau is, waarop wij leven. De kleine dingen, die onze houding willen beïnvloeden aan de ontbijttafel, of in de lange rij van wachtenden in de supermarkt.

In 1 Cor. 10:10 staat:

En mor niet, zoals ook sommigen van hen gemord hebben en omgekomen zijn door de verderver. Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons.

"Uw wil geschiede" en die duidelijke wil van God wordt ook genoemd in 1 Thes. 4:3 waar staat: Want dit is de wil God: uw heiliging.

En dat is nu precies, wat God met u en mij wil: dat wij ons geheel toewijden aan Hem, zodat een heilige wandel ontstaat.

Mt. 6:11 Geef ons heden ons dagelijks brood. In het hier tweemaal gebruikte woordje "ons" zit een onzelfzuchtig vragen.

Onze Vader wil voorzien in al onze stoffelijke behoeften. Maar dat niet alleen, want in Mt. 4:4 staat ook: De mens zal niet van

brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.

12 En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven. Weer twee keer het woordje "onze".

Wanneer Jezus spreekt over een koning, die afrekening wilde houden met zijn slaven, werd er één voor hem geleid die hem 10.000 talenten schuldig was. Die schuld werd hem kwijtscholden.

Daarna greep die slaaf een medeslaaf die hij tegen kwam bij zijn keel, die hem 100 schellingen schuldig was, en hij wilde hem dat niet kwijtschelden maar zette hem zelfs gevangen.

10.000 talenten ten opzichte van 100 schellingen is een verhouding van ongeveer 50:1.

Wanneer we er dus aan denken, wat ons zelf door God vergeven is, is het ook niet moeilijk om anderen te vergeven.

Petrus vroeg aan Jezus:

Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? (Mt. 18:21)

We weten het antwoord van Jezus: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal.

13 En leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van de boze.

God Zelf verzoekt niemand maar de woorden: *leid ons niet in verzoeking* is een gebed om leiding en bewaring. Bewaar ons Heere, voor het kwade.

Het gelovig gebed eindigt in aanbidding: *Mt. 6:13b Want van U is het Koninkrijk en*

de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

De woorden uit Math. 6:13b staan in de NBG vertaling tussen grote haken en dat betekent dat zij niet in de oorspronkelijke teksten stonden en dus ook niet door Jezus zijn uitgesproken.

Hoewel deze toevoeging op zich genomen waar en goed is, staat ze ook niet genoemd in het "onze Vader" dat Lucas noemt in hoofdstuk 11:2 t/m 4.

Toch is deze toevoeging zuiver en mooi; met een lofprijzing wordt zo het "onze Vader" beëindigd.

Als wij bidden: "Uw Naam worde geheiligd" dan kunnen wij tevens om genade en kracht vragen, om in ons dagelijks leven Hem te heiligen door onze woorden en daden.

Een passend gebed hiervoor zijn de woorden van David in Psalm 19:15 waar staat:

Laat de woorden van mijn mond en de overdenking van mijn hart, welgevallig zijn voor Uw aangezicht, Heere, mijn rots en mijn Verlosser!

In het jaar 1516 werd de eerste versie van het nieuwe testament door middel van de boekdruckers verspreid en zag het "onze Vader" er als volgt uit:

*Onse Vader, die in de hemelen[zijt
Uwen naem werde geheylicht.*

*Uw' Coninckrijcke come.
Uwen wille geschiede gelijk inden Hemel
also oock op der aerden.*

Ons' dagelicks broodt geeft ons heden.

*Ende vergeeft ons onse schulden, gelijk
oock wy vergeven onse schuldenaren.*

*Ende en leydt ons niet in versoekinghe,
maer verlost ons van den boosen.*

*Want uw' is het Coninckrijcke,
ende de cracht, ende de heerlickeyt
inder eeuwicheyt, Amen.*